

"Acaba sırf dünya için mi yaratılmışsın ki bütün vaktini ona sarf ediyorsun?" cümlesini izah eder misiniz?

İnsanın duygu ve cihazlarını dikkatlice incelediğimizde, fani bir hayat için değil sonsuz bir hayat için dizayn edildiğini görüyoruz. Bu sebeptendir ki insan sonsuzluk karakterinde olan bu duyguları ile dünyaya sığmıyor, taşıyor ve dünyanın gelip geçici şeyleri ile mutmain olamıyor. Yani insanın gerçek anlamda tatmin ve mutlu olması, ancak duygularını beka alemine çevirmesi ile mümkün.

Bu durumda insanın vaktini ve enerjisini tamamen gelip geçici dünya hayatına harcaması ve ahiret için yatırım yapmaması, insanın en büyük felaketi ve yanılışı oluyor.

Beş para etmeyen adi bir şeye milyarlarca para harcamak nasıl ahmaklık ise, hiçbir kararlılığı ve değeri olmayan dünya hayatına bütün vaktimizi harcıyıp sonsuzluk yurdunu görmezden gelmek de aynı derecede ahmaklıktır.

Akıllı insan her şeyi değeri nispetinde önemser ve ona göre muamele eder. Değersiz bir şeye değer verip değerli bir şeyi değersiz görmek ise, sefihlerin tutumudur. Vaktini neye ve nasıl harcaması gerektiğini kontrol edemeyen insanlar, mutsuz olmaya ve hüsrana düşmeye mahkum insanlardır.